

Sygn. akt V KK 607/19

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2019 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie M. G.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 28 czerwca 2019 r., w sprawie o sygn. akt IV Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 18 października 2018 r., w sprawie II K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

W przedmiotowej sprawie zostały wniesione na rzecz skazanego dwie kasacje, w których jako główny zarzut podniesiono rażące naruszenie art. 418 § 1 k.p.k. wobec braku publicznego odczytania całości wyroku Sądu Okręgowego w Ś.. W kasacji wniesionej przez adwokata M. J. zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania w/w orzeczenia, podnosząc na jego uzasadnienie w pierwszej kolejności ten fakt, że skoro wyrok nie został prawidłowo ogłoszony, to nie obowiązuje. Nadto za wstrzymaniem wykonania wyroku przemawia zły stan zdrowia skazanego, który „cierpi na cukrzycę, nadciśnienie tętnicze, bóle kręgosłupa” – a także fakt, iż skazanego wezwano do „natychmiastowego stawienia się w Zakładzie Karnym celem odbycia kary”.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wskazane we wniosku okoliczności nie są wyjątkowymi i na tyle istotnymi, aby mogły uzasadniać uruchomienie nadzwyczajnej instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia. Na obecnym etapie postępowania nie można stwierdzić zaistnienia tak istotnych powodów do uznania słuszności wniesionych kasacji, aby uchylenie w całości wyroku Sądu odwoławczego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania stało się wysoce prawdopodobne. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacjach zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tych nadzwyczajnych środków zaskarżenia.

Mimo podniesienia istotnego zarzutu naruszenia art. 418 § 1 k.p.k., uchybienie to nie może być rozpatrywane w kategoriach bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 k.p.k., lecz jako ewentualne naruszenie przepisu prawa procesowego, a więc w kategoriach względnych przyczyn odwoławczych. Jednakże jego wystąpienie, istotność oraz ewentualny wpływ na treść zaskarżonego wyroku – w realiach procesowych niniejszej sprawy – może być oceniona przez Sąd Najwyższy dopiero po merytorycznym rozpoznaniu wniesionych kasacji.

Podnoszony przez obrońcę stan zdrowia skazanego nie został w wystarczającym stopniu udokumentowany, a poza tym, w pierwszej kolejności okoliczności z nim związane winny być podstawą dochodzenia możliwości

uzyskania bądź to odroczenia wykonania kary, bądź na późniejszym etapie – przerwy w jej odbywaniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.